

vere sæd, som ikke et tjekket, de kan modtage sæd fra en hel masse forskellige, som de ikke ved hvem er. De kan modtage sæd, hvor de ikke respekterer, at det geografisk skal spredes ud over landet osv., osv.

Alle de regler, som står i loven om kunstig befrugtning, kan sådan en klinik sådan set overtræde, hvis den vil, for vi har overhovedet ingen regler om det. Vi har ingen lovgivning om det. Vi har ingen kontrolforanstaltninger om det. Er fru Anita Knakkegaard ikke enig i det?

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Nu er det jo dog gudskelov ikke alt, vi har lovgivet om helt ned i detaljen i dette land. Det er derfor, vi har et demokratisk system, og det synes jeg vi skal være glade for. Vi er jo helt ude i teorierne og forestillingernes verden.

Kl. 19.55

Derfor vil jeg da gerne spørge fru Anita Knakkegaard om det modsatte: Kunne man ikke forestille sig, at ingen i morgen oprettede, jeg ved ikke hvor mange klinikker, og kom med alle mulige mærkelige regler, som ikke er lovregulerede? Vil det ikke være lige så sandsynligt at forestille sig som det modsatte?

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Det var det andet spørgsmål, uden at der er blevet svaret, men det kører vi også.

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

Først til fru Lone Møller: Jeg har en god fantasi. Jeg kan både forestille mig, hvad fru Tove Videbæk siger, og hvad fru Lone Møller siger, men det er korrekt, at det er det, vi vil undgå, nemlig at der måske i morgen oprettes tre steder, hvor man kan lave kunstig befrugtning på kvinder over 46 år, for det kan man med lovgivningen i dag. Det er det, jeg har prøvet at forklare fru Lone Møller, at vi ikke vil risikere, og derfor skal vi have § 6 indført.

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg skal indledningsvis sige, at der i den konservative folketingsgruppe er forskellige holdninger til Kristeligt Folkepartis beslutningsforslag, og at forslaget er af en sådan art, at gruppen vil blive stillet frit i forbindelse med en afstemning om forslaget.

Kristeligt Folkeparti ønsker med beslutningsforslaget at sikre, at insemination med donor-

sæd kun må tilbydes kvinder, hvis behandlingerne foretages af en læge.

Af bemærkningerne fremgår det, at det egentlige formål er at sikre, at de krav, der i loven stilles om, at kvinder, der insemineres, skal leve i et ægteskab eller i et ægteskabslignende forhold med en mand, bliver overholdt i alle tilfælde. Og det formål er jeg helt enig med Kristeligt Folkeparti i.

Jeg ved godt, at vi formentlig ikke herved forhindrer lesbiske eller enlige kvinder i at blive mødre. Jeg ved også godt, at et forbud bliver vanskeligt at håndhæve. Og jeg er også helt opmærksom på de mange dilemmaer og vanskelige problemstillinger, som bl.a. ministeren var inde på i sin tale, men det ændrer altså ikke på, at jeg er positiv over for forslaget.

Jeg mener, at det må være et barns ret så vidt muligt at have to forældre: en mor og en far. Det ideelle, og det er heldigvis det mest almindelige, er, at et barn vokser op i en familie med sine biologiske forældre. I nogle tilfælde er den ene eller begge forældre ikke biologiske, men de er dog forældre og er en far og en mor.

Et barn født af en mor, som ikke lever sammen med en mand, og barnet, som er blevet til ved insemination med sæd fra en anonym donor, har ingen chance for at finde ud af, hvem der er dets far, hverken socialt eller genetisk. Det synes jeg ikke, vi kan være bekendt over for barnet, og det synes jeg ikke, at samfundet skal blåstemple.

Insemination er en mulighed, som kan hjælpe par, der ufrivilligt er barnløse, men for mig er det væsentligt, at sådanne par består af en mand og en kvinde. Det har helt tydeligt også været intentionen, når man ser på indholdet i § 3, hvor der netop står omtalt kvinder, der lever i ægteskab eller ægteskabslignende parforhold med en mand.

Som sagt er jeg enig med Kristeligt Folkeparti i intentionerne i beslutningsforslaget, men den konservative folketingsgruppe vil blive stillet frit.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg ved ikke, om jeg hørte rigtigt, men som jeg hørte det, sagde fru Else Theill Sørensen, at barnet af en kvinde, der blev insemineret med donorsæd, ingen mulighed har for at finde ud af, hvem der var faderen.

Så vidt jeg sådan erindrer, kan par i dag jo på offentlige sygehuse få mulighed for at blive in-